Proletari din toate țările, uniți-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fii gata!

Scînteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul XII Nr. 1 (785) * joi 5 ianuarie 1961 * 8 pagini 30 bani

In „Orășelul Copiilor"

— Ia te uită ce mare a crescut bradul!...

Băiețașul de-o șchioapă, Tudorel, (la anu' trece-ntr-a doua!...) a mai văzut asemenea brad numai anul trecut, cînd, în tradiționalul „Orășel al Copiilor" din Piața Republicii un brad la fel de falnic ca cel de azi domina piața; iată-l acum amestecat în mulțimea pestriță a copiilor (foto 1), admirînd minunatul pom de iarnă.

La teatrul de păpuși (foto 2), deocamdată nu-i îmbulzeală, Tudorica mai are un sfert de ceas pînă la spectacol. In acest timp, cei mai mulți dintre copii dau o raită prin orășelul lor: au ce vedea. La fiecare pas — un chioșc cu dulciuri, cu portocale, mandarine și mere (foto 4) sau cu jucării (foto 3). La jucării s-a rătăcit și Georgică, fiul unui muncitor tîmplar. Nu-i vine nicicum să se despartă de ursulețul pe care vînzătorul, amabil, i l-a dat să-l „consulte". Dar mămica a cumpărat ursulețul și Martinel (Georgică i-a și pus un nume!) va merge să-i țină tovărășie la joc acasă.

Dar multe ar mai fi de scris din „Orășelul Copiilor" amenajat în Piața Republicii din Capitală. Eu țin numai să vă amintesc că „orășelul" din pozele noastre are foarte mulți frățiori, atît în București cît și în alte orașe ale țării. Ele sînt încă un dar al partidului nostru, făcut nouă, copiilor.

Gheorghiță-Reporterul

Carnavalul veseliei

— Invitația, vă rog!

— Poftiți! Iar dînsa e surioara mea. Nu-i pionieră, abia e în clasa a II-a...

Lili se opri o clipă, strîngînd mai tare mîna fratelui ei.

Trompetele începură să sune. Pe scările de marmură ale Palatului Republicii, unde odinioară se lăfăiau regele și lacheii lui în fireturi, începură să urce într-o mișcare lină mii de costume. Din spatele măștilor, uimiți, încîntați, strălucind de bucurie și veselie, priveau ochii micilor participanți la primul carnaval al pionierilor din Anul Nou 1961.

Tradiționala urare „La mulți ani" îi întîmpină pe pionieri în toate sălile în care se desfășoară carnavalul. Pretutindeni veselie, jocuri, cîntece. In sala de jocuri, special amenajată, e cea mai mare animație. Toboganul e destul de înalt și Lili se teme să se dea pe el. Dar unui „ofițer" de aviație nu trebuie să-i fie teamă și, cîteva secunde, fratele ei se crede chiar în înaltul cerului, făcînd un „picaj" spectaculos. La fotograf trebuie să stai la rînd să capeți o „fotografie" care, chiar dacă e o... caricatură, este o amintire plăcută. La jocul „Stinge luminarea" Lili a primit un pachețel cu bomboane. Ce haz însă cînd un „iepuraș" nostim a suflat, săracul, cu atîta putere... alături de scaunul pe care, cuminte, continua să ardă luminarea. Cei mai frumos a fost la teatrul de păpuși. Un cățeluș să țină patru iepuri nu-i, desigur, lucru ușor. Cu toate că le mai auzise de atîtea ori, lui Lili i-au plăcut și glumele lui Radu Zaharescu și Horia Șerbănescu. Acrobații au încîntat-o însă cel mai mult. Iar nelipsitul și bunul Moș Gerilă, cînd a văzut-o pe Lili așa de mică, a ridicat-o în brațe și a spus, numai pentru ea, un plugușor frumos, în care era vorba și despre copiii mai mici, ca ea, care vor să devină pionieri. La parada costumelor a stat pe scenă, să vadă mai bine. Iată, prin fața ei trece un „pitic" și un „arab". Acesta cine e? Parcă ar fi unul dintrei cei trei mușchetari! Trec apoi trei fete în costume naționale romînești pe care strălucesc steluțele distincțiilor pionierești. Sînt Vancea Lenuța, Drăgan Petruța și Badea Georgeta, pioniere în clasa a VII-a de la Școala de 7 ani nr. 171.

Aici, în acest palat, azi al republicii noastre dragi, și-au dat întîlnire mii de pionieri din Capitala patriei pentru a sărbători noul an, bucurîndu-se din plin de viața lor fericită, asigurată prin lupta și grija partidului nostru.

— Ți-a plăcut, Lili?

— Foarte, foarte mult! Dar să știi că la anul cînd voi veni din nou, voi purta și eu cravată.

ȘTEFAN SÎRBU

In prima zi a noului an

Peste tot cîntec, joc și voie bună. In după-amiaza zilei de 1 ianuarie 1961, la casele de cultură ale tineretului din Capitală au avut loc carnavaluri ale pionierilor. Fiecare le-a lăsat copiilor amintiri de neuitat. Un asemenea carnaval s-a desfășurat și la Palatul pionierilor. Am poposit și acolo.

— La mulți ani și bine ați venit la carnavalul nostru! Poftiți, poftiți! Peste cîteva momente începe parada costumelor!

Și „heraldul" de la intrare ne face loc printre grupurile voioase de „flori", „clovni", „feți frumoși"... Împreună cu el pătrundem în marea sală de marmură unde cîntă muzica. Prinși de mîini, copiii formaseră o horă mare. Muzica s-a oprit. In mijlocul măștilor apare Mircea Crișan. E luat cu „asalt". Glumele îi înveselesc și mai mult pe toți. Ah, iată-i și pe artiștii de la circ! exclamă cineva. Ce comici sînt!...

Printre pionierii participanți l-am recunoscut pe Gavrilescu Sorin, președintele unității de la Școala de 7 ani nr. 151. Pe pieptul lui Sorin strălucește steluța roșie, distincția pionierească. Iat-o și pe prietena noastră Poenaru Lucia, de la Școala de 7 ani nr. 24. Ea este fruntașă la carte, la fel ca și tatăl ei, în uzină. Printre cei care joacă acum cu foc un ceardaș, îi zărim și pe Ursu Florin de la Școala de 7 ani nr. 53, pe Dan Ion Cristea de la Școala de 7 ani nr. 46...

— A sosit plugușorul! strigă cineva.

Dar nu mai este nevoie să fie anunțat, deoarece urările au și început.

Veselia e fără margini. Jocurile din jurul bradului împodobit nu mai contenesc. Deabia tîrziu, luminile au început să se stingă pe rînd, semn că e timpul de plecare. In multe din zilele vacanței carnavalul de aici se va repeta pentru a da cît mai multor pionieri posibilitatea de a-i fi oaspeți.

RADU POPA

Din viața pionierească

In zilele vacanței

Pionierii desfășoară în zilele vacanței activități interesante. Mai zilele trecute, în comuna Tîncăbești, raionul Răcari, pionierii s-au intîlnit cu deputatul circumscripției electorale nr. 28, tovarășul colectivist Ioniță V. Ștefan, care le-a povestit despre îmbunătățirile aduse de curînd împărțirii administrative a R.P.R., despre viitoarele alegeri de deputați în Marea Adunare Națională și în Sfaturile populare (foto. 1).

In aceeași zi, sala Teatrului de păpuși „Țăndărică" din București era arhiplină. Veniseră pionierii de la Școlile de 7 ani nr. 125, 142, 144, 145 și multe altele. Interesul cu care au privit, aplauzele îndelungate ne-au arătat cît de mult le-au plăcut acest spectacol. (foto 2).

Nu, ceea ce vedeți nu s-a intîmplat în vacanța de vară, ci acum, în cea de... iarnă. Veseli, pionierii au organizat un concurs de înot. In sala sporturilor Floreasca, la bazinul acoperit, pionierii vin mereu să se antreneze, să desfășoare concursuri și întreceri de înot. (foto. 3).

Cîntec, joc și voie bună!

Școala de 7 ani nr. 8 din Satu Mare este una dintre școlile cu o bogată activitate artistică. Din cei peste 540 de pionieri din unitate, peste 120 sînt la cor, aproape 30 în orchestră; mulți copii activează în echipa de teatru, în echipa de dansuri. De asemenea, în fiecare săptămînă, pionierii de aci vizionează filme, frecventează cu multă plăcere bibliotecile, organizează, pentru cei mici, minunate seri de basm.

Vă veți pune poate întrebarea: cum reușesc pionierii de la această școală să realizeze atîtea lucruri frumoase?

Colectivul de conducere al unității caută să cunoască preferințele pionierilor, să organizeze astfel activitatea cultural-artistică încît ea să fie atrăgătoare și instructivă pentru fiecare. Așa se face că întreaga activitate cultural-artistică este bine organizată și pionierii participă cu multă bucurie la toate manifestările care au loc.

...Am ajuns în unitate cînd echipa de teatru se pregătea pentru repetiția unei scenete de Anul Nou. Printre pionierii prezenți la repetiție mi-a atras atenția o fetiță blondă, veselă, ai cărei ochi parcă rîdeau tot timpul. Tovarășa instructoare mi-a ghicit gîndul și m-a lămurit îndată:

— E Tătaru Sanda, dintr-a II-a C. A fost o poveste cu primirea ei în echipă. Încă de anul trecut, cînd s-a născut echipa, Sanda era nelipsită. Era numai ochi și urechi la toate replicile, la toate gesturile „actorilor" Deși nu era în echipă își alegea cîte un rol, îl învăța pe dinafară și cînd venea la repetiție îl spunea celor din jur. Ce n-ar fi făcut să fie și ea alături de cei de pe scenă... Iar cînd, în sfîrșit, a primit primul rol, bucuria ei a fost fără margini. Artiști sîrguincioși, care s-au bucurat de mult succes în scenetele „Șmecherul la lecție", „Viorel și coana Minciună Mare", „În împărăția semnelor de punctuație", sînt și Lupșa Silvia, Iordan Andrei, Vițiu Dan și alții.

Echipa de dansuri, corul și orchestra unității au încîntat de multe ori privirile și auzul spectatorilor. Orchestra cu peste 30 de pionieri, acordeoniști și violoniști, execută perfect, sub bagheta tovarășului profesor de muzică, diferite bucăți muzicale, dintre care unele, destul de dificile din punct de vedere tehnic. Iar de fiecare dată cînd echipa de dansuri apare pe scenă, sala de festivități se umple de chiotele dansurilor someșene, de strigăturile vesele ale dansurilor populare. Toată lumea se înveselește și îi aplaudă cu căldură pe micii dansatori.

Dar să vedem ce vrea să ne spună și pioniera Moldovan Domnica dintr-a VII-a.

— Prietenii noștri mai mici abia așteaptă să vină la seara de basm ce se ține în fiecare săptămînă la școală. Mai toți micuții îți pot povesti acum despre Nică a lui Ștefan a Petrii, despre caprele Irinucăi sau despre Cenușereasa cea harnică. Despre capra care a venit de hac lupului hrăpăreț, cel puțin, îți pot da multe, multe amănunte, căci au văzut-o chiar cu ochii lor, pe perete, cînd a fost prezentat diafilmul „Capra cu trei iezi". Și, trebuie să știți, diafilme avem multe în școală.

Un bun povestitor, ascultat cu multă plăcere, este și Pop Attila, dintr-a VI-a.

★

Codrean Rodica, Crăciun Ion, Lupșa Mircea și alți pionieri care ajută colectivul de conducere al unității în ceea ce privește activitatea cultural-artistică, au grijă să-i întrebe săptămînal pe pionieri și despre filmele pe care vor să le vizioneze. Recent au vizionat filmul romînesc „Moara cu noroc" și filmele sovietice „Soarta toboșarului" și „Soarta unui om".

Acestea sînt doar cîteva aspecte ale activității cultural-artistice a pionierilor de la Școala de 7 ani nr. 8 din Satu Mare regiunea Maramureș. Ei sînt însă hotărîți ca în noul an să-și îmbogățească atît repertoriul cît și numărul activităților.

E. ROȘCA

Zi de sărbătoare

30 decembrie 1960. In sala de festivități a Palatului pionierilor din Capitală, îmbrăcată în haină de sărbătoare, 800 de pionieri din București s-au adunat să serbeze în cîntec și joc 13 ani de viață nouă, liberă și fericită, 13 ani de la proclamarea R.P.R.

Dragostea pentru țara noastră mult iubită, recunoștința fierbinte pentru partid, părintele drag și înțelept al nostru, al tuturor, au răsunat în cîntecele și poeziile pionierilor îmbujorați.

Orchestra de muzică populară a Palatului pionierilor a încîntat întreaga adunare cu sîrbe, hore, melodii populare.

Dar ce se întîmplă? Sala se întunecă încetișor. Scena singură rămîne luminată. În sală s-a făcut liniște. Toți copiii sînt curioși să vadă ce se va mai întîmpla.

Acordurile puternice ale unui dans popular sparg liniștea așternută pentru un moment, umplînd întreaga sală. 16 perechi de dansatori de la șapte școli din București apar pe scenă în aplauzele pline de bucurie ale copiilor care privesc fermecați frumoasele perechi: Cărăușu Elena, Toma Grigore, Bucoveanu Elena, Oprea Marian, Dravăț Mihaela, Mărculescu Cristian și mulți alți dansatori ne farmecă cu grația și gingășia lor.

Poezia, cîntecul, jocul, exprimă în această zi dragostea nemăsurată a copiilor față de tînăra noastră republică.

La mulți ani, republică iubită!

OANA MAGDU

In vizită la prieteni

Despre Șantierele Navale Oltenița, despre hărnicia constructorilor de vase de aici citisem prin gazete, aflasem multe lucruri interesante încît devenisem prieteni. Dornici de a vedea la fața locului toate acestea, de a-i cunoaște personal pe constructori, am pornit spre Oltenița. Pe șantier, în primul rînd am făcut cunoștință cu... „Pasagerul-Oltenița". El va face curse regulate între Sulina și Viena și va transporta 350 pasageri (pe distanțe mici, chiar 500). Vasul e lung de 83 m și lat de 14 m, circulă cu viteză, are motoare puternice... Vizita pe vas ne-a plăcut foarte mult și cînd va fi gata construit, tare mult am vrea să facem o excursie cu el pe Dunăre. Doar ne cunoaștem bine!

La Șantierele Navale Oltenița am mai văzut un remorcher de 100 C.P., multe motonave, diferite instalații.

Cît de frumoase și interesante sînt toate acestea, ce mașini și aparate am văzut aici! Ele fac munca celor de pe șantier mai ușoară, rezultatele muncii mai bune. Dar constructorii de nave? Credeți oare că a fost întotdeauna așa? Nu, tovarășii ne-au explicat că pînă în 1948 șantierul era un simplu atelier de reparații, cu barăci din lemn, iar lansarea vaselor se făcea pe niște bîrne. Tot ce se vede este realizat în anii regimului nostru. Ajutați și îndrumați de către organizația de partid, muncitorii au construit hale noi, au modernizat procesul de producție. De la primul șlep pe care l-au construit în 1950, și pînă astăzi, pe „poarta" șantierului au pornit multe vase, vestea despre hărnicia constructorilor de aici depășind de mult granițele. Și noi, prietenii celor de la Șantierele Navale Oltenița sîntem mîndri de ei, de munca lor, iar lucrurile minunate aflate despre ei sînt pentru noi un exemplu.

RADULESCU MIHAI
Școala de 7 ani nr. 19,
București

JOCURI VESELE

Știi, sau nu?

Conducătorul jocului alege 12 — 15 obiecte diferite, mărunte: un nasture, un dop, un creion, o pietricică, un timbru, un chibrit etc. Obiectele sînt așezate într-un singur loc, acoperite cu un ziar. Conducătorul cheamă doi jucători, ridică ziarul și le dă voie să privească obiectele 30 de secunde. In acest timp ei trebuie să le memoreze. După aceea, acoperă obiectele din nou și dă jucătorilor cîte o coală de hîrtie pe care ei trebuie să scrie numele tuturor obiectelor... Din fiecare pereche va învinge cel care a scris un număr mai mare de obiecte.

La vale, cu săniuța!

Participă două grupe. Cu săniuțele se coboară pe rînd. Pe drum, fiecare jucător caută să execute cît mai bine sarcinile primite. Acestea sînt: să doboare cu bulgări de zăpadă cel mai mare număr de ținte, să ridice din goana săniuței numărul cel mai mare de stegulețe așezate pe pantă, să arunce în coșuri așezate pe drum cel mai mare număr de mingi, coborînd să lovească cu un bulgăre omul de zăpadă.

Reguli: Conducătorul jocului însemnă rezultatele fiecărui jucător. După fiecare coborîre steguletele, țintele, mingile sînt adunate și așezate la loc, iar jucătorul care a coborît o dată cu săniuța, se așază în spatele celorlalți. La sfîrșitul jocului care durează, să spunem, o oră se totalizează rezultatele și cîștigă grupa care are mai multe puncte.

O EXCURSIE A PRIETENIEI

In urma unui concurs „Drumeții veseli", organizat între pionierii romîni și pionierii bulgari, ambele formații au primit drept premiu cîte o excursie în țara vecină și prietenă. I-am rugat pe trei dintre pionierii bucureșteni să ne împărtășească, în urma excursiei făcute în R. P. Bulgaria cîteva impresii. Pioniera **Gheorghe Marta** a început prima:

— Aș vrea să vorbesc despre un moment deosebit, petrecut în timpul excursiei. In ziua cînd am plecat spre Republica Populară Bulgaria, tocmai împlineam 13 ani. Nu pomenisem încă nimănui despre aceasta Dar la trecerea frontierei, grănicerul, după ce a cercetat pașaportul, mi-a strîns mîna și mi-a urat: „La mulți ani"!.

Toți tovarășii de drum au aflat deîndată despre ce este vorba. Și, în vreme ce trenul gonea pe Podul Prieteniei, m-au înconjurat cu dragoste, m-au îmbrățișat și mi-au cîntat plini de bucurie. Eram tare emoționată. La masă, la Pleven, mă aștepta un tort uriaș și daruri din partea prietenilor bulgari.

L-am ascultat apoi pe pionierul **Stănescu Cristian**:

— Eu aș vrea să spun cîte ceva despre vizita făcută la Grivița. Am plecat la Pleven, cu autobuzul, spre locurile unde în 1877 au luptat înfrățiți ostașii ruși, romîni și bulgari împotriva cotropitorilor otomani. Ne-am oprit vreme îndelungată pe urmele tranșeelor și redutelor, unde, cu mai bine de 80 de ani în urmă, s-au săvîrșit adevărate minuni de vitejie. Ghidul, care ne însoțea, ne-a istorisit momente impresionante din timpul luptelor purtate aici. Locuitorii Griviței poartă ostașilor romîni, căzuți în bătălie, o pioasă amintire.

Pionierul **Capătă Dorin** ne-a povestit:

— Prima întrebare care mi-a fost pusă la concurs s-a referit la orașul Dimitrovgrad. Citisem multe despre acest oraș și răspunsul meu la întrebarea din cadrul concursului fusese exact. Doream însă foarte mult să-l văd îndeaproape, să-i admir bulevardele largi, blocurile mari, luminoase, să-i cunosc oamenii — pe acei tineri entuziaști, care l-au înscris pe harta țării în numai patru ani de muncă avîntată.

Și iată că pe itinerariul nostru a fost trecut și un popas la Dimitrovgrad.

Ne-am oprit la marele combinat chimic „I. V. Stalin", am vizitat așezările muncitorești. Totul este întradevăr minunat. Am cumpărat de aici multe ilustrate, care să-mi amintească despre acest frumos oraș, căruia cei 50 de mii de tineri constructori i-au dat numele celui mai iubit fiu al poporului bulgar — Gheorghi Dimitrov.

— A fost o excursie plăcută, interesantă și instructivă, au spus în încheiere pionierii cu care am stat de vorbă. Iar prieteniile legate cu acest prilej sînt dintre cele mai trainice. Primim de la pionierii bulgari nenumărate scrisori și ilustrate și, la rîndul nostru, le scriem adeseori despre succesele obținute de noi la învățătură și în activitatea pionierească.

ION MUSTAȚA

Humuleștii, ieri și azi

Inainte de a sosi la Tg. Neamț, încerci să revezi pentru o clipă în minte aceste meleaguri care ți s-au perindat atît de viu în față, oamenii de pe atunci, așa cum i-a descris cu atîta meșteșug marele nostru povestitor Ion Creangă. Jur-împrejur, se întind dealurile, se zăresc, conturîndu-se pe deasupra brazilor, ruinele masive ale cetății Neamțului, iar Ozana curge în vale resfirîndu-și molatic nenumăratele brațe în albia-i largă. Pe aceste locuri, întîlnești Humuleștii de azi ivindu-se în cale sugestiv, cu o școală mare, frumoasă, în fața căreia se află ridicat bustul scriitorului. A dispărut școala cea veche închipuită ca vai de lume într-o chilie, au dispărut vestitul „Cal Bălan" și „biciușorul de nuiele", ceasloavele vechi și soioase, după care cu greu se puteau silabisi buchiile. Acum, nu mai poți recunoaște decît dealurile și cetatea. Incolo, oamenii, copiii, casele în care locuiesc, s-au desprins de trecut, au intrat în familia unor zile însorite zilele prezentului nostru

Copiii află despre trecut din citite; povestea adevărată a acelor timpuri li se pare tot atît de îndepărtată ca multe alte lucruri de demult. In locul ceasloavelor, pe băncile școlii le-au zîmbit și coperțile manualelor primite gratuit · în locul învățăturii predate pe apucate ei ascultă zi de zi explicațiile bine întocmite ale profesorilor. Inainte, dorința de a învăța carte era însoțită de greutăți și neîncrederi, ca în fața unor năzuințe prea îndrăznețe. Acum, la școala din Humulești — Școala de 7 ani „Ion Creangă" — urmează toți copiii de vîrstă școlară. Mulți au primit cravata roșie, și o cinstesc cu fapte demne. Au dat ajutor la gospodăriile agricole colective din împrejurimi, au făcut plantații de salcîmi pe malul Ozanei, iar pe marginile șoselei au plantat tei. In unitatea lor, există o tradiție prin care cinstesc memoria lui Ion Creangă. Ei au grijă permanent de întreținerea muzeului casa în care Ion Creangă și-a petrecut copilăria și de asemenea în fiecare an un alt detașament organizează o adunare închinată scriitorului. In anul acesta detașamentul 3 (clasa a V-a) va continua această tradiție.

Pretutindeni întîlnești aceeași vioiciune, dragoste de viață. Vacanța de iarnă i-a găsit veseli și doritori de petreceri frumoase. Impreună cu părinții lor, copiii au întîmpinat Anul Nou cu mulțumire și cu dorința sinceră de a cinsti proaspătul an 1961 cu fapte minunate.

Oamenii copiii casele în care locuiesc locurile unde muncesc și învață s-au desprins din trecut, au intrat în familia unor zile însorite, zilele prezentului nostru.

M. DIACONU

Patria

Sînt Carpații peste țară
Colier de piatră rară
Aur, marmură, țiței
Și cărbune, dragii mei.

Apele, pe-a țării față,
Curcubeilor dau viață.
Urcă sevă-n fagi și brazi —
Și lumină la Bicaz!

Toate sînt înfloritoare
Și ne bucură din plin,
Pentru că sînt ale noastre,
Ale celor ce muncim.

RUSALIN MUREȘANU

Ghicitori

Are tălpi,
N-are picioare.
Fuge iute doar la vale
Iar la deal urcă agale!

(săniuța)

E un meșter iscusit,
Ce cu iarna a venit,
Și-n fiece dimineață
Imi pictează flori de gheață.

(gerul)

Are toc, creion și gumă —
Dar vă spun fără vreo glumă
Că nu știe
Cum se scrie!

(penarul)

Sacul și peticul

Costel, un băiat de vreo 10 ani, are un nărav: fără nici o nevoie trîntește niște minciuni de îngheață apele și dacă nu-l crezi se mai și supără.

Intr-o zi, fiind împreună cu alți colegi, le spuse:

— Am fost în pădure și am tăiat un copac înalt de 200 de metri și gros cît o casă.

— Eu, sări Ionel, am văzut adineaori o sanie atît de mare că nu încăpea pe uliță și de aceea a trebuit să ocolească satul. Calul care o trăgea era mare cît trei elefanți!

— Minți, sări Costel, minți, nu există sănii atît de mari și nici asemenea cai. Dacă vrei să te cred, spune-mi unde ai văzut-o și unde se ducea, s-o văd și eu.

— Păi, îi răspunde Ionel în hohotele de rîs ale băieților, se ducea în pădure să încarce copacul pe care l-ai tăiat tu!

(Prelucrare din folclor)

Probleme hazlii

— Dacă un om sapă o groapă într-o oră, cît va săpa în jumătate de oră?

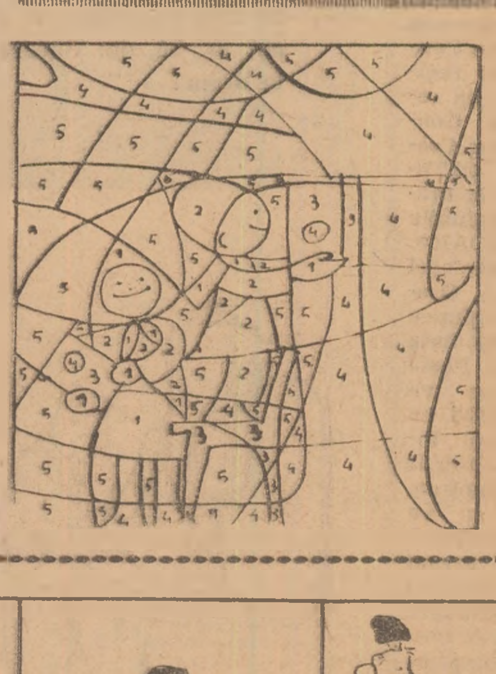
— Puteți scrie 100 folosind doar patru de 9?

RASPUNS:

a) O groapă mai... mică!

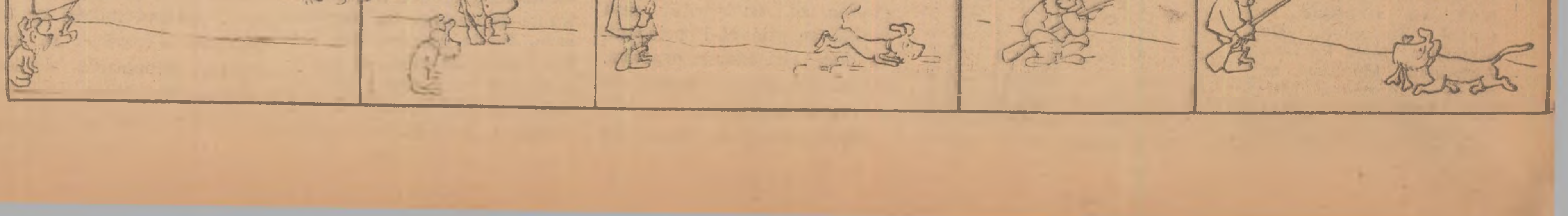
b) $99 + \frac{9}{9} = 100$

Colorați desenul

1 — Roșu
2 — Albastru închis
3 — Galben
4 — Maro
5 — Albastru deschis

Poveste fără cuvinte

Pentru continua înflorire a patriei

Oamenii muncii din patria noastră au luat cunoștință cu satisfacție de adoptarea în unanimitate, de către Marea Adunare Națională, a legii pentru îmbunătățirea împărțirii administrative a teritoriului R. P. Romîne. Această acțiune, cerută și așteptată cu viu interes de masele largi ale populației, prezintă o importanță deosebită pentru continua dezvoltare a economiei socialiste, pentru înflorirea pe mai departe a regiunilor și raioanelor, pentru ridicarea continuă a nivelului de trai al celor ce muncesc.

Poporul muncitor salută legea votată de Marea Adunare Națională, exprimîndu-și totodată convingerea că aplicarea prevederilor acesteia va înlesni munca sa harnică pentru înflorirea regiunilor și raioanelor, pentru a obține, sub conducerea partidului, noi succese în opera de desăvîrșire a construcției socialiste.

Potrivit legii votate de Marea Adunare Națională, au survenit o serie de modificări privind denumirea unor comune, raioane și regiuni. Astfel, în ce privește regiunile, s-a revenit la o serie de denumiri istorice, larg cunoscute de populație și pentru a căror adoptare Comitetul Central al Partidului și Guvernul au primit numeroase cereri din partea oamenilor muncii.

Dăm mai jos noile denumiri ale celor 16 regiuni în care este împărțit teritoriul țării — conform legii pentru îmbunătățirea împărțirii administrative a teritoriului R. P. Romîne:

Regiunea BACĂU va păstra în continuare aceeași denumire; fosta regiune Baia Mare se va numi regiunea MARAMUREȘ, cu reședința în orașul Baia Mare; regiunea BUCUREȘTI va rămîne în continuare cu aceeași denumire; același lucru pentru regiunea CLUJ. Fosta regiune Constanța se va numi regiunea DOBROGEA, cu reședința în orașul Constanța. Fosta regiune Craiova se va numi OLTENIA, cu reședința în orașul Craiova; regiunile GALAȚI, HUNEDOARA, IAȘI vor păstra aceleași denumiri. Regiunea Oradea se va numi regiunea CRIȘANA, cu reședința în orașul Oradea. Fosta regiune Pitești se va numi regiunea ARGEȘ, cu reședința în orașul Pitești. Regiunea PLOIEȘTI își păstrează denumirea. Regiunea Stalin se va numi regiunea BRAȘOV, cu reședința în orașul Brașov. Regiunea Suceava se va numi în continuare regiunea SUCEAVA. Fosta regiune Timișoara se va numi regiunea BANAT, cu reședința în orașul Timișoara. De asemenea, fosta Regiune Autonomă Maghiară se va numi regiunea MUREȘ-AUTONOMĂ MAGHIARĂ.

Luminile fontei incandescente

— Cum va arăta secția? Gheorghe Neamțu rămase pe gînduri cîteva clipe. Cum să-i explice mai bine acestui tînăr, abia venit în secție, cum va arăta, peste numai cîteva săptămîni, turnătoria lor, atît de dragă? Despre ce să-i vorbească mai întîi? Despre lumina strălucitoare, ca de zi, cu neon, sau despre ventilatoarele noi, moderne? Despre munții de pămînt ce vor fi cărați cu benzile rulante, de malaxoarele și buncărele ce vor fi instalate aici?...

Gheorghe Neamțu se uită la prietenul și tovarășul lui de muncă — Ioan Ropotă. Amîndoi au venit aici, în turnătorie, aproape în același timp... Sînt vreo zece ani de atunci. Pe vremea aceea, în secție se mai lucra cu mijloace învechite. Acum, în secție funcționează un pod rulant, electric, pentru căratul oalelor cu fontă, a pieselor, un uscător modern, un ciur mecanic și cîte altele.

Cîte nu s-au schimbat de atunci! S-a schimbat secția, s-au schimbat oamenii... Dar mai ales oamenii! Drumul celor doi poate fi arătat în cîteva cuvinte semnificative: de la lucratul saboților de vagoane, piesă atît de simplă — la cilindri de locomotivă, pentru care trebuie să ai o înaltă calificare. Cu cîtă dragoste își amintesc ei acum, de grija cu care au fost ajutați și îndrumați de muncitorii din secție, de sfaturile date de comuniștii Vasile Popa, Iulian Postică, Alexandru Săveanu... Acești oameni i-au ajutat să devină nu numai lucrători buni, cu o înaltă calificare, ci și oameni de nădejde, comuniști — lucru pe care ei nu-l vor uita niciodată. Aici, în această secție a Atelierelor C.F.R. din Iași, a lucrat neînfricatul luptător — comunistul Ilie Pintilie. Muncitorii de la turnătorie, sînt nu numai mîndri de faptul că lucrează în aceeași secție în care a lucrat Ilie Pintilie, dar fac totul pentru a cinsti așa cum se cuvine memoria eroului drag. Sarcinile de plan pe anul 1960 au fost îndeplinite încă la 17 noiembrie. Planul la cilindri de locomotive a fost îndeplinit și pe ianuarie 1961. Secția a realizat, pînă la 1 decembrie 1960, peste 80.000 lei economii. În ultimele zile ale anului 1960, muncitorii de aici au făcut un lucru cu adevărat uimitor, pentru care au primit felicitările conducerii întreprinderii: au turnat o piesă de fontă în greutate de peste 25 de tone. Aceasta este o nouă și importantă victorie obținută de muncitorii secției turnătorie de la Atelierele C.F.R. „Ilie Pintilie" din Iași.

S. GALATA

A sosit vacanța! Și iată că obiectivele programelor de activități se împlinesc... Excursia, așteptată cu atîta nerăbdare de pionierii și elevii Școlii de 7 ani nr. 76, din București, a început. Cu voie bună, la drum!

ÎNTR-UN „PALAT" DE CRISTAL

De cum ai coborît din „colivia" care te lasă la 110 metri sub pămînt, în față ți se deschid bolțile unui „palat" de cristal, așa cum numai în basmele copilăriei ni l-am închipuit. Pereții înalți, ca de marmură sură, zugrăviți cu motivele neînchipuit de măiestre ale sedimentărilor geologice, amplifică îndepărtate ecouri subterane. Ele ne conduc prin vaste saloane, înalte și lungi de zeci de metri, spre locul unde minerii au luat cu asalt un tăpșan de sare: unii împlîntă în el perforatoare, alții conduc havezele ale căror fierăstraie de oțel despică coloșii de sare într-un scrîșnet continuu.

Un fluier scurt și repetat de țignal, un prelung strigăt: „Ardeee!" — și pentru cîteva clipe locul rămîne gol, cufundat într-o liniște adîncă. Ultimul artificier se îndepărtează grăbit. Cîteva bubuituri cutremură adîncurile și stîncile de sare detunate de dinamită se fărîmițează în bulgări de cristal alb-vinețiu...

Vă mai aduceți aminte, cititorilor, de o vorbă de altădată? „Muncă grea, ca de ocnă!" Pe vremuri, în minele de sare — ocnele — munca era într-adevăr înspăimîntătoare. Și aici, la Ocnele Mari (unde sarea se extrage de pe vremea romanilor), ea n-a fost altcumva.

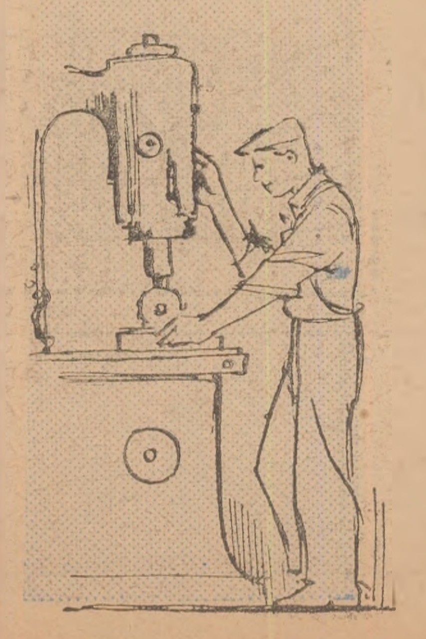
— Îți mai aduci aminte, tovarășe Ciripelu?

Bărbatul mărunt de statură, cu obrazul brăzdat de ani, tresare la întrebarea noastră. Da, și-aduce aminte Nicolae Ciripelu. Și tatăl lui a lucrat în ocnă, ca salahor. Viața i-a fost frîntă devreme, cînd băiatul avea abia cîțiva ani. Cînd i s-a născut feciorul, a jurat să nu-l lase să coboare în ocnă vreodată. Supus nevoii, rămas orfan, Nicolae a coborît totuși în ocnă. A săpat cu șpițul în stînca de sare — într-o zi întreagă, o singură gaură pentru dinamită — și a scos, trudnic, „măruntaⁿ" cu lingura; treaba asta o face acum, în mai puțin de un minut, perforatorul. Cînd a apărut în mînă haveza, Nicolae nu s-a mai despărțit de ea; a învățat să mînuiască mașina asta minunată, cu care taie stîncile de sare așa cum le-ai tăia cu un joagăr, înaintînd cîte 6 metri pe oră (50 de oameni, altădată, tot n-ar fi putut face lucrul pe care îl face acum haveza, fără nici un efort omenesc, sub supravegherea unui muncitor).

...Perforatorul, haveza, locomotiva liliputană, condițiile noi de muncă create de puterea populară au alungat și din mina de sare triste moștenire a trecutului, așa cum, în toate întreprinderile din țara noastră, anii puterii populare au adus minunate înnoiri, în scopul ușurării muncii oamenilor.

I. CIURDAȘU

TÎNĂRUL FREZOR

Doar cu cîteva luni în urmă, în brigada de tineret condusă de utemistul Ion Mareș fusese sărbătorită primirea unui nou membru: frezorul Iosif Penzeș.

Atunci, Iosif se cam temuse. „La atîta încredere, cu care sînt primit, trebuie să răspund cu toate cunoștințele căpătate în școală și uzină", gîndea el. În fabrică, nu-i vorbă, se știa că-i priceput, că doar aici făcuse practica, numai că atunci, alături de el, era și meșterul...

Membrii brigăzii, după ce-l felicitaseră, se răspîndiseră la mașinile lor. Numai Iosif rămăsese stăpînit de emoție, în fața frezei și a pieselor pe care urma să le execute. Apăsă butonul pe care-l cunoștea bine și mașina porni. Luă și piesele și începu să le lucreze. Uită de tot ce-l înconjoară și chiar de emoție. Și orele trecură... Trecură zile, luni... Iosif ajunse fruntaș, alături de utemiști ca Ion Moraru, Iustin Marseu, Ion Lidolț, care, de altfel, îl ajutaseră totdeauna cînd a fost nevoie.

Folosirea metodelor înaintate, mărirea productivității, economii, și brigada utemiștilor împreună cu Iosif Penzeș, a devenit fruntașă. Anul 1961 a sosit la ei cu o lună mai devreme.

Iar dacă pe poarta fabricii de vagoane „Gheorghi Dimitrov" din Arad ies tot mai multe și mai bune vagoane, dacă ele sînt cerute de numeroase țări, cu aceasta, desigur, se pot mîndri cu toții, muncitorii fabricii; se poate mîndri deopotrivă și fostul pionier Iosif Penzeș.

E. TOFAN

DE ZIUA PATRIEI IUBITE

La 30 Decembrie, poporul nostru a sărbătorit cea de a XIII-a aniversare a proclamării Republicii Populare Romîne.

Ziua proclamării Republicii Populare Romîne a prilejuit, atît la noi cît și în țările prietene, manifestări închinate acestei mărețe sărbători a poporului nostru.

La București — capitala patriei noastre — în prezența conducătorilor de partid și de stat, a numeroși deputați, muncitori fruntași, oameni de știință și cultură, activiști de partid, ziariști romîni și străini, diplomați a avut loc un concert festiv închinat celei de a XIII-a aniversări a proclamării Republicii Populare Romîne. La concert și-au adus contribuția orchestra simfonică a Radioteleviziunii romîne, corurile și orchestrele reunite ale Ansamblului de cîntece și dansuri al Sfatului Popular al Capitalei și ale Ansamblului „Ciocîrlia", artiști soliști ai Teatrului de Operă și Balet și ai orchestrei de muzică populară „Barbu Lăutaru"; în încheiere, colective de dansuri ale marilor ansambluri din Capitală au interpretat „Harta patriei", spectacol care a redat frumoase dansuri populare din diferite regiuni ale țării.

Și Moscova, capitala marelui stat sovietic, a găzduit la 30 decembrie, în sala de festivități a Casei Prieteniei Popoarelor, o adunare consacrată aniversării Republicii Populare Romîne. În prezența a numeroși intelectuali, muncitori, studenți — Evghenii Afanasenko, ministrul Invățămîntului al R.S.F.S. Ruse, președintele Asociației de Prietenie Sovieto-Romîne, a felicitat călduros poporul romîn, urînd oamenilor muncii din țara noastră noi succese în construirea socialismului. După adunare, s-a deschis expoziția „Prin Uniunea Sovietică" la care sînt expuse și lucrări ale artiștilor plastici romîni Gion și Gh. Șaru.

Ziua de 30 Decembrie, ziua patriei iubite, a prilejuit manifestări calde, de prietenie și la Pekin, capitala Chinei populare. In una din sălile Universității din Pekin s-a deschis expoziția de fotografii ilustrînd realizări din patria noastră. Cu același prilej, peste 4.000 de studenți au vizionat filmul „Pe drumurile Romîniei".

Manifestări călduroase de prietenie cu poporul nostru au avut loc și în celelalte state socialiste. In adunări festive, la care au participat conducători de partid și de stat, activiști culturali și oameni de știință, popoarele socialiste prietene au sărbătorit ziua de 30 Decembrie, ziua proclamării Republicii noastre dragi. La Praga (R. S. Cehoslovacă), Budapesta (R. P. Ungară) și Hanoi (R. D. Vietnam) au avut loc gale de filme romînești. Cu acest prilej, au fost prezentate filmele „Homo Sapiens" și „Furtuna" (Praga), „Darclee" (Budapesta) și „Scurtă istorie" și „Secretul cifrului (Hanoi). La Sofia (R.P. Bulgaria) în seara zilei de 30 decembrie a avut loc, la clubul activiștilor culturali, o seară închinată Republicii Populare Romîne.

Noul zăcămînt diamantifer din valea rîului Sohsolooh

Geologii sovietici au descoperit de curind, in Iakuția, pe valea riului polar Sohsolooh, un nou zăcămînt diamantifer, mult mai bogat decit zăcămintul de la Mirnii, cunoscut astăzi in intreaga lume Acest nou zăcămint, denumit in limba iakută „Aihal", ceea ce inseamnă „glorie" este situat intr-o regiune greu accesibilă. Geologii au infruntat insă cu dirzenie natura sălbatică și, cu ajutorul unor specialiști in domeniul aviației, au amenajat un cimp de aterizare pentru avioane. Din Mirnii, cunoscutul oraș al diamantelor, a și plecat o coloană de automobile care transportă pentru geologii exploratori ai noului zăcămint toate cele necesare vieții și activității lor.

Cum s-a ajuns la această descoperire ? Cu trei ani in urmă, un grup de geologi sovietici găsise aici niște minerale mici, de culoare roșie deschisă : acestea indică intotdeauna prezența diamantelor. Și, intr-adevăr, de curind, cu prilejul prelucrării unor probe luate dintr-un riuleț apropiat, tinărul geolog Alik Krucek a descoperit neprețuitele și strălucitoarele cristale diamantifere !

Consiliului economiei naționale din Iakuția a aprobat planul noului orășel care va fi construit aici in anul viitor, in valea riului Sohsolooh, intre bogate stînci diamantifere.

ALGERIA LUPTA

De mai mulți ani, ziarele publică zilnic vești din Algeria. Uneori, aceste vești ocupă spații foarte mari în paginile externe ale ziarelor. Cititorii parcurg rîndurile inserate sub titluri ca **„Războiul din Algeria", „Algeria luptă", „Manifestațiile din Algeria"** sau pur și simplu sub **„Vești din Algeria".**

Ce se întîmplă în Algeria?

Ceea ce îi face pe cititori să se cutremure de indignare sînt represiunile la care colonialiștii supun poporul algerian.

De mai mulți ani, guvernanții imperialiști francezi caută ca, prin forța armelor, să permanetizeze ocupația franceză în Algeria. Parașutiștii francezi, înarmați pînă în dinți, măcelăresc populația pașnică algeriană din regiunile „suspecte"... De mai mulți ani, eroica Armată de Eliberare Algeriană ține piept cu bărbăție forțelor armate franceze, care, din ordinul colonialiștilor francezi, interesați în exploatarea nemiloasă a bogățiilor algeriene, duc un război rușinos împotriva poporului algerian.

Războiul purtat de Franța imperialistă împotriva poporului algerian este un război rușinos, care are ca scop să îngenunche eroicul popor algerian. „Războiul rușinos" costă zilnic, Franța, milioane și milioane de franci, pe care guvernanții capitaliști îi realizează de pe spinarea oamenilor muncii francezi. Impozitele plătite de aceștia cresc an de an, fondurile realizate astfel fiind cheltuite pentru continuarea criminalului război împotriva poporului algerian.

Imperialiștii francezi susțin că Algeria este o provincie a Franței, la fel ca oricare altă provincie europeană, cu drepturi egale etc., etc., etc. In realitate, **Algeria a fost și este o COLONIE** din care colonialiștii francezi storc profituri uriașe prin exploatarea populației algeriene.

Lupta poporului algerian pentru independență și libertate ia forme tot mai ascuțite. Ultimele evenimente petrecute în Algeria, de o amploare nemaiîntîlnită, știrile ce vin în ultimele zile, arată că, sub conducerea Guvernului provizoriu al Republicii Algeria, poporul algerian este tot mai hotărît să-și cîștige independența. El nu mai crede în nici una din făgăduielile mincinoase ale colonialiștilor francezi. Cu arma în mînă, cei mai eroici fii ai Algeriei, în cadrul Armatei de eliberare, luptă pentru viitorul patriei lor.

Încurajați de sprijinul tuturor țărilor socialiste, al tuturor popoarelor iubitoare de pace — inclusiv de simpatia poporului muncitor francez — poporul algerian își va cîștiga independența pentru care luptă.

ȘTEFAN ZAIDES

Știri

Zilele acestea, Belgia a fost cuprinsă de puternice frămîntări. Muncitorii din întreaga țară, nemulțumiți de exploatarea tot mai cruntă, au declarat greva generală. Guvernul belgian, care proiectase un program de „economii" ce urma să se realizeze de pe seama celor ce muncesc, socotea că noul an le va aduce capitaliștilor încă și mai multe venituri. Numai că muncitorii, demascîndu-le intențiile, în semn de protest, au încetat lucrul. Trenurile, mașinile, tramvaiele, s-au oprit. Luminile s-au stins. Cerințele muncitorilor nu se opresc numai la revendicări economice. „Uzinele trebuie să aparțină muncitorilor" „Jos guvernul de exploatare!" cer glasurile hotărîte ale muncitorilor.

★

Dar și Italia, ca de altfel multe alte țări capitaliste, este zguduită de violente mișcări greviste. În întreaga țară, muncitorii au intrat în grevă. Ei cer mărirea salariului, încheierea de noi contracte de muncă, înlăturarea regimului de exploatare. Muncitorii feroviari au încetat lucrul. Peste 18.000 de trenuri au rămas nemișcate pe șine. Alături de cei 60.000 de muncitori din industria electromecanică, care sînt în grevă de aproape trei luni, s-au alăturat încă 150.000 de muncitori metalurgiști.

Față în față

Iată 4 fotografii: două sînt din țările socialiste, ale căror popoare s-au eliberat de mult din lanțurile exploatării capitaliste; celelalte două sînt acea parte a lumii unde mai domnește exploatarea omului de către om.

Cîtă deosebire între realitățile ilustrate de aceste poze!

În țările socialiste — o viață liberă de orice exploatare, un trai tot mai fericit pentru oamenii muncii. În fotografia nr. 1 se văd locuințele noi, moderne, construite pentru minerii din noul oraș Rudazem (R.P. Bulgaria). În cealaltă fotografie, nr. 2, se vede cum pe ogoarele fertile ale comunei populare din Chilying, (Jonan), R.P. Chineză, lucrează mașini agricole moderne, care ușurează munca omului.

În același timp, în țările capitaliste, mizeria îl pîndește la fiece pas pe cel ce muncește. Iată în ce „case" locuiesc mii de oameni ai muncii din Barcelona (fotografia nr. 3). În întreaga Spanie, peste 5 milioane de oameni trăiesc în astfel de „locuințe". In colonia portugheză Angola sclavii negri, legați cu frînghii, veghiați de vătafi, trudesc din greu pe moșiile colonialiștilor (fotografia nr. 4).

An nou — perspective noi

S-a încheiat primul an al planului de şase ani de dezvoltare a economiei naţionale, plan stabilit de cel de-al III-lea Congres al P.M.R. In multe sectoare industriale, producţia prevăzută pentru 1960 a fost realizată încă în cursul lunii decembrie, ceea ce a permis ca pînă la 1 ianuarie 1961 să se realizeze importante depăşiri de plan.

Ce noutăţi ne va aduce anul 1961 şi cei următori, din punctul de vedere al introducerii tehnicii înaintate?

Iată, de pildă „Automatica", o întreprindere complexă, care nu a împlinit încă un an de viaţă, dar care se va dezvolta rapid. Aici se vor studia, proiecta şi executa, în anii viitori, instalaţii automate pentru toate domeniile producţiei.

Proiectarea şi introducerea automaticii în siderurgie, în centralele electrice, în industria chimică, se va face chiar începînd cu acest an, într-un ritm necunoscut la noi pînă azi Aşa, de exemplu, vor fi automatizate secţii întregi la unele fabrici ale Combinatului chimic de la Borzeşti sau ale Combinatului de cauciuc sintetic de la Oneşti. Aceste secţii vor funcţiona prin supraveghere şi conducere de la un pupitru central.

In sectorul maşinilor electronice de calcul, ţara noastră a şi obţinut frumoase succese, recunoscute şi peste hotare, prin construirea cîtorva tipuri de maşini. In anii care vin, se va pune accentul nu numai pe maşinile electronice de calcul cu mare volum, dar şi pe calculatoare de mici dimensiuni, pentru lucrări curente de birou.

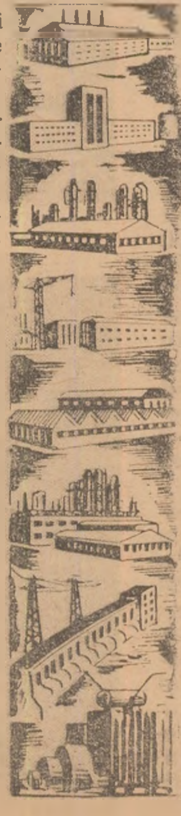
De asemenea, se va începe producţia în serie a cîtorva modele portabile de aparate de radio cu transistori. Consumînd de 10 — 20 de ori mai puţină energie de cît aparatele alimentate de la priză, funcţionînd cu baterii obişnuite de lanternă, ele vor putea fi folosite în excursii pe munte, în tabere sportive, în autovehicule.

Introducerea transistorilor va înlocui tuburile electronice (lămpile de radio), mult mai voluminoase şi mai lacome de energie. Aceasta va deschide calea „transistorizării" unor operaţii şi aparate. Vor fi construite aparate mici industriale transportabile acolo unde este nevoie de ele, aparate de control şi comandă de la distanţă a unor procese tehnologice. De exemplu, cu ajutorul unor aparate de radio liliputane cu semiconductori, se vor putea conduce şi comanda de la distanţă, dintr-un punct fix, instalaţii ca poduri rulante şi macarale, maşini, tractoare sau vehicule pentru transportul interior din întreprinderi. Prin telecomandă, se vor putea dirija, fără fir, de la un post central, o serie întreagă de operaţii pînă la 100 de metri.

Importante manifestări ale tehnicii noi le vom întîlni şi în transporturi. La calea ferată, de pildă, în cursul acestui an vor apărea primii lucrători dintr-o nouă meserie: electrificatorii traseelor feroviare. Ei vor începe primele lucrări de electrificare pe reţeaua noastră de cale ferată, pe linia Bucureşti-Braşov. Tot în anul 1961 se va continua sudarea capetelor de şine feroviare, o metodă nouă care va face mai liniştit mersul cu trenul şi va micşora uzura vagoanelor şi locomotivelor.

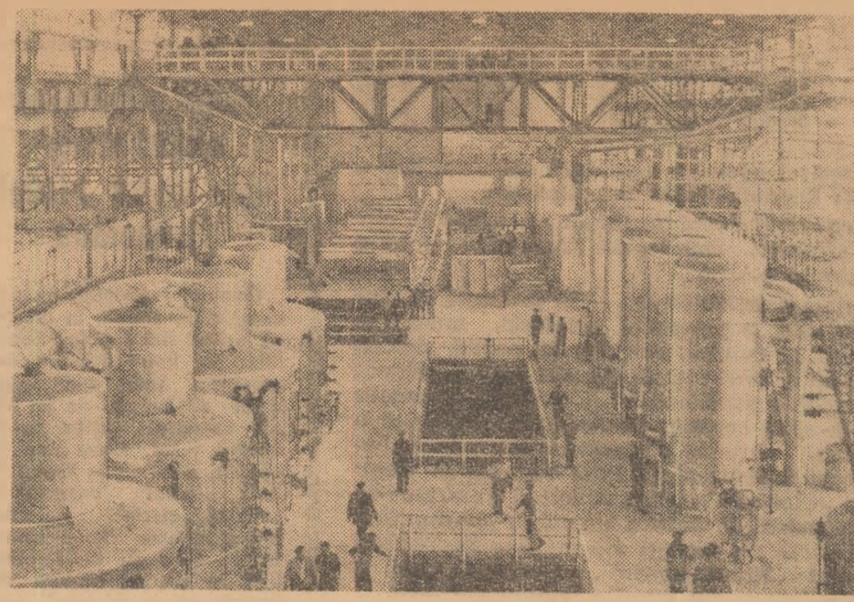
Domeniile în care tehnica nouă va fi prezentă la noi sînt numeroase. In dezvoltarea agriculturii se vor folosi mijloace tot mai mecanizate. Astfel, una dintre problemele care preocupă în acest an pe tehnicienii noştri este şi aceea a realizării şi folosirii pe scară largă în cultura porumbului a unui plug tractat, care să permită afînarea solului la 35 cm. O combină care să recolteze din lan porumbul nu în formă de ştiuleţi, ci direct în formă de boabe, este una din ţintele tehnicienilor noştri de specialitate.

In sfîrşit, constructorii de locuinţe vor termina în acest an mai multe apartamente, care vor fi mai ieftine, mai confortabile şi mai frumoase. Edificiile care se vor înălţa vor cuprinde, într-o mai mare măsură, materiale noi: beton de zgură, uşor şi rezistent, cărămizi cu goluri, de format mare, plăci de asbociment, geamuri armate ondulate, materiale plastice. Va creşte mult cantitatea de prefabricate întrebuinţate în construcţii. Va dispărea în multe locuri schelăria obişnuită, prin folosirea cofrajelor glisante — un fel de mici schele sprijinite pe ziduri şi ridicate o dată cu acestea. Se va căuta să se introducă aparate pentru mecanizarea operaţiei de tencuire, lungă şi anevoioasă dacă se execută manual.

Acestea toate sînt doar foarte puţine exemple care marchează aspecte ale introducerii tehnicii noi în ţara noastră în anul 1961 şi următorii. Noi şi importante realizări, la nivelul tehnicii mondiale, se vor adăuga la acelea pe care le prevedem de pe acum.

Ing DEM. URMA

Hala centrală a noii fabrici de zahăr „Siretul", de la Bucecea (regiunea Suceava). Fabrica este complet automatizată, fiind deservită doar de 75 muncitori.

CURIOZITĂŢI

Procesul automatizării pătrunde în domenii cît se poate de variate. La Leningrad, de pildă, a fost realizată prima motonavă fluvială automatizată. Dispozitivele de comandă şi control a instalaţiilor nu mai sînt amplasate în sala maşinilor, ci la un pupitru de comandă central în camera hărţilor. Comandantul navei poate dirija direct pornirea şi reglarea automată a vitezei motoarelor, a compresoarelor, a pompelor de combustibil şi incendiu.

In prima sa cursă pe distanţa Kuibîşev-Stalingrad, cursă care a necesitat aproape 50 ore, nici un om nu a pătruns în sala maşinilor.

Acest nou tip de navă înlocuieşte munca grea a marinarilor-maşinişti.

Pentru îmbunătăţirea continuă a transporturilor, cu ajutorul a noi mijloace tehnice, specialiştii sovietici au elaborat şi alte proiecte. Iată, proiectul unei nave maritime care se va deplasa la suprafaţa apei, la o înălţime de 1,5-2 m, cu aproape 200 km pe oră. Interesant este şi faptul că această navă de tip nou se va putea deplasa şi la suprafaţa... uscatului, pe deasupra lui!

Această modalitate nouă de deplasare a navei, poate fi realizată prin crearea unei „perne de aer" între navă şi suprafaţa apei sau a pămîntului, deasupra cărora nava se deplasează. Un compresor va aspira, cu mare viteză, aerul din mediul înconjurător, creînd o forţă ascensională care va menţine nava, cu cele 400 tone ale ei, la o oarecare înălţime.

★

Aţi auzit de bumbac care încă de la recoltare poate fi altfel decît alb? Oamenii de ştiinţă din Uzbekistan au reuşit să cultive o varietate de bumbac cu firul colorat în maro, verde sau galben, culori care rezistă luminii soarelui şi acţiunii apei.

SPORT

Să învăţăm patinajul

III

După învăţarea procedeelor tehnice descrise în lecţiile anterioare, după stăpînirea acestor procedee tehnice, fiecare dintre voi îşi va putea alege una din disciplinele sportive ce se practică pe gheaţă: patinajul artistic, patinajul viteză sau hocheiul.

În rîndurile ce urmează, ne vom ocupa puţin de patinajul artistic. *Această disciplină sportivă este una dintre cele mai frumoase, deoarece în ea se îmbină arta şi sportul. Ea cuprinde două grupe mari de figuri şi anume:* figurile obligatorii *în număr de 41 printre care optul, treiul, serpentina, bucla etc... şi* figurile libere, *care nu au un număr limitat, din care enumerăm săriturile, piruetele etc.*

Pentru a pătrunde în tainele acestei minunate discipline sportive, patinatorului i se cere o pregătire deosebită în sensul că, în afară de exerciţiile pentru dezvoltarea fizică generală el va trebui să participe şi la lecţiile de balet specifice pentru patinajul artistic.

Spre deosebire de patinajul viteză, la patinaj artistic se patinează numai pe linii curbe, fie pe muchiile interioare, fie pe muchiile exterioare ale patinelor.

Pentru începători, patinajul artistic începe din momentul cînd el reuşeşte să alunece cu uşurinţă pe muchia interioară sau exterioară a patinelor, cel puţin la mişcarea înainte. Cel mai bun exerciţiu pentru învăţarea alunecării pe muchia exterioară este patinarea pe cerc, pe partea stîngă şi dreaptă, adică folosind atît piciorul stîng cît şi piciorul drept. Tehnica acestui fel de patinare este aceeaşi ca şi tehnica ocolirilor descrisă în lecţia anterioară. La executarea acestui exerciţiu va trebui să vă străduiţi să menţineţi cît mai mult alunecarea pe piciorul care alunecă pe muchia exterioară a patinei. După ce v-aţi însuşit alunecarea înainte pe muchia exterioară a patinei, veţi putea încerca să executaţi alergarea pe cerc înapoi în scopul însuşirii alunecării pe muchia exterioară, înapoi.

Şi acum să discutăm despre cea mai simplă figură din grupa figurilor obligatorii şi anume, despre optul înainte, în afară. *Această figură se compune din două cercuri (vezi fotografiile). Un cerc se execută pe piciorul drept iar celălalt pe piciorul stîng, alunecarea făcîndu-se înainte numai pe muchia exterioară a patinei. (In patinajul artistic alunecarea pe muchia exterioară a patinei este cunoscută sub denumirea de alunecarea în afară. De aici vine denumirea de mai sus „optul înainte în afară"). Intotdeauna se începe [illegible] piciorul drept, prin împing[illegible] pe întreaga muchie a patinei stîngi (nu pe vîrf), cu piciorul de sprijin uşor îndoit, braţele puţin depărtate lateral la înălţimea centurii, piciorul drept înainte. Piciorul stîng de elan rămîne înapoi cu genunchiul şi vîrful patinei în afară, deasupra urmei (fotografiile 1, 2, 3). Aproape de jumătatea cercului, schimbăm încet umerii şi braţele (foto 4), piciorul cu care facem elanul trece dinapoi, înainte pe lîngă cel de sprijin (foto 5, 6) şi se întinde cu vîrful uşor în afară; în acest fel, închidem cercul (foto 7) şi pornim pe celălalt picior, pe stîngul (foto 8) în cel de-al doilea cerc.*

Dintre figurile libere puteţi să învăţaţi cum se execută „rîndunica". Din elan se patinează pe un singur picior, celălalt fiind întins înapoi, trunchiul este aplecat înainte, braţele desfăcute lateral.

FLORIN GAMULEA
preşedintele colegiului central de antrenori de patinaj viteză şi artistic

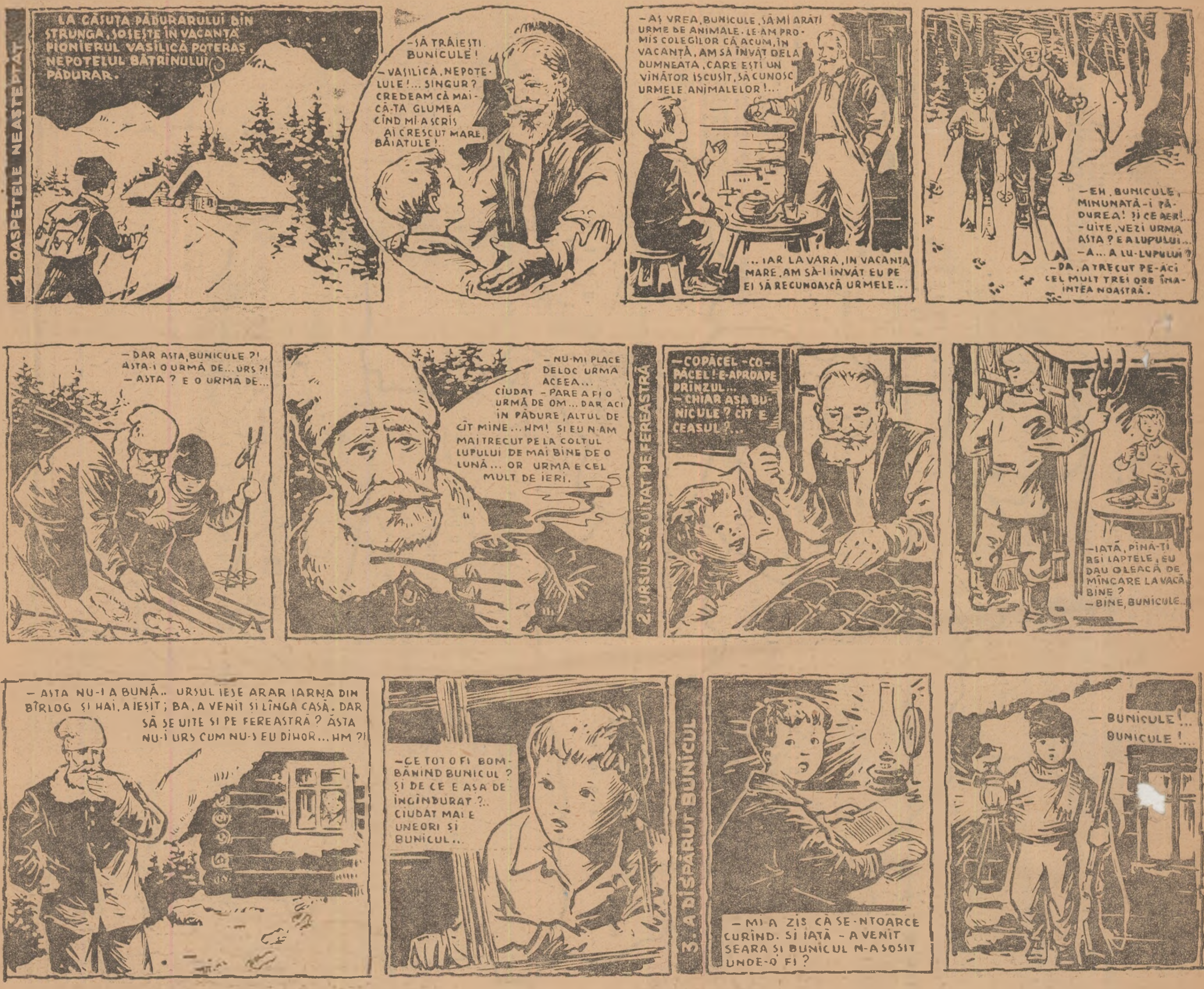

REPUBLICA POPULARA ROMINĂ
HARTA
POLITICO-ADMINISTRATIVA
24 DECEMBRIE 1960
LEGENDA
Oras republican
Orase regionale resedinte de regiune
Orase regionale
Resedinte de raion
Limite de state
Limite de regiuni administra
Limite de orase regionale
Limite de raioane administrative
NOTA: In raioanele a căror denumire coincide cu denumirea localității de resedintă nu s-a mai trecut denumirea raioanelor.
S-au inseris subliniat denumirile raioanelor care diferă de acelea ale resedintelor de raion.
Orașul Constanta are regim asemănăt regiunilor.
REGIUNEA MARAMUREȘ
REGIUNEA SUCEAVA
REGIUNEA CRIȘANA
REGIUNEA CLUJ
REGIUNEA IAȘI
REGIUNEA BACĂU
REGIUNEA MUREȘ-AUTONOMA MAGHIARĂ
REGIUNEA HUNEDOARA
REGIUNEA BRAȘOV
REGIUNEA BANAT
REGIUNEA GALAȚI
REGIUNEA PLOIEȘTI
REGIUNEA ARGEȘ
REGIUNEA OLTENIA
REGIUNEA BUCUREȘTI
REGIUNEA DOBROGEA
BUCUREȘTI
CONSTANȚA
U.
R. P. UNGARĂ
R. P. BULGARIA
R. P. F. IUGOSLAVIA

LA PEȘTERA STÎNII

POVESTIRE ÎN IMAGINI

TEXT: ȘTEFAN ZAIDES
DESENE: C. MĂLIN

(Va urma)

PEISAJ

Sosind cu crivățul pe cai sirepi,
În ramurile pomilor, uscate,
Cu grijă te-ai oprit să nu te-nțepi!

Te-ai apucat apoi, așa, în joacă
Să le brodezi cu ace mici de ger,
Veșmîntul fin și alb de promoroacă,

Și ca să ai tabloul mai feeric
Ai semănat pe-ntinderi albe, ceață
Cu scame moi de semiîntuneric.

Plutești acum deasupra lor semeață
Și ferecînd în trunchi căldura vieții
Le-ai imprimat suflarea ta de gheață!

Dar, rînduiți, copaci frumoși și teferi
Încremeniți în raza-ți vineție
Și-nfășurați în fire de luceferi,

Îmi par acum însăilați din cretă
Cu mici nervuri de cremene subțire
Și umbre de zăpadă violetă.

Sub ei, nepăsători la frumusețe
Înfășurați în blănuri și fulare
Spre derdeluș se-ndreaptă mogîldețe!

Treziți de lumea lor cu sănioare,
Discret, copacii tremurînd din ramuri
Le scutură pe creștet cîte-o floare.

M. CALIN

Filme pentru voi

Vacanța de iarnă a sosit încărcată cu daruri.

Printre surprizele și bucuriile oferite micilor spectatori se numără și ciclul de matinee speciale pentru copii, prezentate la cinematografele din Capitală. Astfel, pentru perioada 24 decembrie 1960 — 8 ianuarie 1961, secțiunea de învățămînt a Sfatului Popular al Capitalei, Comitetul Orășenesc U.T.M. și Întreprinderea Cinematografică de Stat a orașului București au stabilit să se organizeze spectacole în matineu pentru copiii de vîrstă preșcolară, pentru elevii de la ciclul I, și pentru elevii de la ciclul II și cei din școlile medii.

O dată cu prima zi de vacanță, zilnic în fiecare raion al Capitalei cel puțin un cinematograf profilat pentru matineu și-a primit micii oaspeți. Desigur, dragi copii, voi ați avut din timp posibilitatea să aflați din cele 50.000 de afișe mici și 2.000 de afișe mari tipărite, care s-au difuzat prin școli și librării, ce anume filme sînt.

Filmele din perioada vacanței de iarnă vă stau la dispoziție după preferințe. Puteți să vizionați filme artistice, filme de desene animate și de păpuși, realizate de studiourile noastre, de studiourile din Uniunea Sovietică și din țările de democrație populară. Lista lor e bogată; rămîne doar să nu pierdeți prilejul de a le vedea. Vă putem aminti cîteva din ele: „Mingea", „Ora H", producții cinematografice ale studiourilor noastre, „Desigur, Nelly", „Amigo", „Micul Kuno" producții cinematografice din țările de democrație populară. Vizionînd aceste filme veți urmări desfășurîndu-se pe peliculă multe fapte interesante. Oare încă n-ați aflat cît de dorită și totuși greu de obținut putea fi o jucărie pentru copiii oamenilor muncii în timpul regimului burghezo-moșieresc? În „Mingea" se petrece această poveste tristă, povestea unui băiat sărac. În alte filme, veți putea descoperi întîmplări care sînt apropiate de viața voastră. Nu rămîne decît să-i cunoașteți pe bravii copii din „Ora H", pe poznașa și răsfățata Nelly din „Desigur, Nelly". Dar să nu uităm și alte personaje din filmele preferate de voi. Păpușile și desenele animate sînt gata oricînd să vă înveselească în filmele „Petea și Scufița Roșie", „Dușmănie", „Fix la 3 și un sfert", „Cînd doarme spiridușul care aduce ploaia", „Albinița lacomă" etc.

Pînă acum foarte mulți dintre voi au și făcut cunoștință cu eroii din aceste filme și-și amintesc cu interes, cu plăcere de ei. De la începutul vacanței de iarnă, pînă la Anul Nou 55.000 de elevi și preșcolari din Capitală au vizionat filmele prevăzute pentru ei și fără îndoială, că pînă la sfîrșitul vacanței, numărul școlarilor care le vor mai vedea va spori mult. Prin aceasta ei își arată interesul față de cuprinzătoarea artă a filmului.

IGOR, FETOV

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii" tel. 17.6010 17.60.20; Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".